Súd:	Okresný súd Čadca
Spisová značka:	11C/576/2001
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5301899858
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Laura Žideková
ECLI:	ECLI:SK:OSCA:2015:5301899858.33

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Laurou Židekovou v právnej veci navrhovateľky: F.. V. N., bytom Š. XXXX, Č., právne zast. Mgr. Zuzanou Bdžochovou, advokátkou so sídlom Mickiewiczova 6, Bratislava, proti odporcovi: SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s. r. o. so sídlom Panónska cesta 9, Bratislava, IČO: 31347291, právne zast. JUDr. Rudolfom Adamčíkom, advokátom so sídlom Liptovská 2/A, P. O. BOX 67, Bratislava, v konaní o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

r o z h o d o l :

I. Odporca j e p o v i n n ý strpieť, aby navrhovateľka v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku dala na náklady odporcu k dispozícii redakcii týždenníka PLUS 7 DNÍ na uverejnenie text tohto znenia:
1. „Uverejnením fotografií v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník XI., na ktorých sú zachytené prejavy osobnej povahy, súkromný život F.. V. N., rod. O., bolo neoprávnene zasiahnuté do jej základných ľudských práv a to do jej práva na ochranu osobnosti, súkromia a súkromného života, práva k obrazovým snímkam; ide o tieto fotografie:
- v čísle 22 z 4. 6. 2001 na strane 1 („V. sa dočkala“), na strane 8 („Privítací bozk“) k článku na strane 8 - 11, rubrika AKTUÁLNE, s názvom „V. sa dočkala“, autorsky podpísanému D. R..“

2. „Uverejnením výrokov v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník XI. bolo neoprávnene zasiahnuté do základných ľudských práv F.. V. N., rod. O. a to do jej práva na ochranu osobnosti, súkromia a súkromného života; ide o tieto výroky:
- v čísle 22 z 4. 6. 2001 na strane 8 - 11, rubrika AKTUÁLNE, názov článku „V. Z. W.“, autorsky podpísaný D. R., a to ... pristúpil k svojej manželke a ... sa zvítali niekoľkými horúcimi bozkmi ...“.

3. „Výroky, ktoré boli uverejnené v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník X. a XI., ide o tieto výroky:
- v čísle 5 z 5. 2. 2001 na strane 90, rubrika SLOVO VYDAVATEĽA, názov článku „Labutia pieseň V. O.“, autorsky podpísaný O. U. a to: ...blízkeho priateľa pani predsedníčky niekoľko rokov prakticky až do týchto dní hľadal Interpol pre spáchanie závažného ekonomického trestného činu...,
- v čísle 13 z 2. 4. 2001 na strane 8 - 10, rubrika AKTUÁLNE, názov článku „Rozzúrená šéfka národniarov“, autorsky podpísaný D. R. a to: ... V parlamente došlo ku konfliktu medzi V. O. V. S. O., ktorý sa len vďaka prítomnosti ďalšieho poslanca neskončil bitkou. 'Mám ho zobrať na záchod a nakopať do vajec?' položila si rečnícku otázku ...V. O. ...,
sú nepravdivé, zavádzajúce, vykonštruované, hrubo znevažujúce občiansku česť a neoprávnene zasahujúce do práva na ochranu osobnosti F.. V. N., F.. O..

II. Súčasne súd u r č u j e, že:
1. uverejnením fotografií v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník XI., na ktorých sú zachytené prejavy osobnej povahy, súkromný život navrhovateľky, uvedených vo výroku I. bod 1. tohto rozsudku bolo neoprávnene zasiahnuté do základných ľudských práv navrhovateľky a to do jej práva na ochranu osobnosti, súkromia a súkromného života, práva k obrazovým snímkam;

2. uverejnením výrokov v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník XI., uvedených vo výroku I. bod 2. tohto rozsudku bolo neoprávnene zasiahnuté do základných ľudských práv navrhovateľky a to do jej práva na ochranu osobnosti, súkromia a súkromného života;
3. výroky uverejnené v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník X. a XI. uvedené vo výroku I. bod 3. tohto rozsudku sú nepravdivé, zavádzajúce, vykonštruované, hrubo znevažujúce občiansku česť a neoprávnene zasahujúce do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky.

III. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky z a m i e t a.

IV. Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 100% vzniknutých trov konania o výške, ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 12.7.2001, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 16.7.2001, v spojení s podaním zo dňa 20.01.2005 („Úpravou návrhu na začatie konania“), doručeným súdu dňa 20.01.2005 (a tiež podaním zo dňa 01.3.2007, ktorým reagovala na výzvu okresného súdu na odstránenie vád návrhu) sa navrhovateľka proti odporcovi ako vydavateľovi periodickej tlače - časopisu s názvom „PLUS 7 DNÍ, spoločenský týždenník“ pôvodne domáhala:

a) uloženia povinnosti odporcovi strpieť, aby navrhovateľka v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku súdu dala na náklady odporcu k dispozícii Tlačovej agentúre Slovenskej republiky (TASR) a trom tuzemským periodikám podľa vlastného výberu na uverejnenie texty konštatujúce, že:
- „Uverejnením fotografií v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník XI., na ktorých sú zachytené prejavy osobnej povahy, súkromný život F.. V. N., rodenej O., bolo neoprávnene zasiahnuté do jej základných ľudských práv, najmä do jej práva na ochranu osobnosti, súkromia a súkromného života, práva k obrazovým snímkam; ide o tieto fotografie:
- v čísle 3 z 22.01.2001, na strane 1 k titulku „O. a jej ruský priateľ“ a na strane 9 („Počas dovolenky na G.), na strane 10 („Romantika na G.“), k článku na strane 8 - 11, rubrika „Zaujalo nás“, s názvom „Milenec pani predsedníčky“, autorsky podpísanému D. R.;
- v čísle 7 z 19.02.2001, na strane 10 („Zamilovaní“), k článku na strane 8 - 11, rubrika „Zaujalo nás“, s názvom „Bude v máji svadba ?“, autorsky podpísanému D. R.;
- v čísle 13 z 02.4.2001, na strane 9 („Odkiaľ sú ?“), k článku na strane 8 - 10, rubrika „Aktuálne“, s názvom „Rozzúrená šéfka národniarov“, autorsky podpísanému D. R.;
- v čísle 22 zo 04.6.2001, na strane 1 („V. sa dočkala“), na strane 8 („Privítací bozk“), k článku na strane 8 - 11, rubrika „Aktuálne“, s názvom „Anna sa dočkala“, autorsky podpísanému D. R.;

- „Uverejnením výrokov v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník XI., bolo neoprávnene zasiahnuté do základných ľudských práv F.. V. N., rodenej O., najmä do jej práva na ochranu osobnosti, súkromia a súkromného života; ide o tieto výroky:
- v čísle 3 z 22.01.2001, na titulnej strane „O. a jej ruský priateľ“ a na strane 8 - 11, rubrika „Zaujalo nás“, názov článku „Milenec pani predsedníčky“, autorsky podpísaný D. R. a to: ... „Na prízemí sa nachádza veľká obývacia miestnosť prepojená s kuchyňou, na poschodí sú zasa tri izby a nad nimi malé podkrovie. V suteréne si pani domáca zriadila saunu ...“;
- v čísle 5 z 05.02.2001, na strane 8 - 10, rubrika „Zaujalo nás“, názov článku „Milenec či podvodník“, autorsky podpísaný D. R. a to: ... „Nemožno teda vylúčiť, že predsedníčka Z. si pod svoju strechu nasťahovala ešte stále ženatého otca troch detí ...“;
- v čísle 7 z 19.02.2001, na strane 8 - 11, rubrika „Zaujalo nás“, názov článku „Bude v máji svadba ?“, autorsky podpísaný D. R. a to: ... „Podľa našich informácií sa však rozhodla odcestovať do F. po tom, ako jej V. N. prestal telefonovať ... „pôvodne sa šéfka národniarov veľmi pod čepiec nehrnula. Vtedajšiu ponuku svojho priateľa zamietla s tým, že by to teraz nebolo vhodné ...“.
- v čísle 22 zo 04.6.2001, na strane 8 - 11, rubrika „Aktuálne“, názov článku „V. sa dočkala“, autorsky podpísaný D. R. a to: ... „pristúpil k svojej manželke a ... sa zvítali niekoľkými horúcimi bozkami ...“;

- „Výroky, uverejnené v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník X. a XI., ide o tieto výroky:
- v čísle 52 z 27.12.2000, na strane 8 - 11, rubrika „Zaujalo nás“, názov článku „Aj O. má nový dom !“, autorsky podpísaný L. G. V. D. R. a to: ... „Sála kultúrneho domu vraj vybuchla smiechom, keď jedna

z hrdiniek muzikálu dostala kyticu ruží, ktoré ... neboli od ctiteľa, ale od Spolku feministiek na čele s V. O. ...“;
- v čísle 5 z 05.02.2001, na strane 8 - 10, rubrika „Zaujalo nás“, názov článku „Milenec či podvodník“, autorsky podpísaný D. R. a to: ... „Keď sme v našom časopise zverejnili fotografie V. O. a jej ruského priateľa, začala na nás šéfka národniarov hysterický útočiť takmer vo všetkých médiách, ktoré jej dali priestor ...“;
- v čísle 5 z 05.02.2001, na strane 90, rubrika „Slovo vydavateľa“, názov článku „Labutia pieseň V. O.“, autorsky podpísaný O.P. U. a to: ... „blízkeho priateľa pani predsedníčky niekoľko rokov prakticky až do týchto dní hľadal Interpol pre spáchanie závažného ekonomického trestného činu ...“;
- v čísle 7 z 19.02.2001, titulná strana, na strane 8 - 11, rubrika „Zaujalo nás“, názov článku „Bude v máji svadba ?“, autorsky podpísaný D. R. a to: ... „Podľa našich informácií sa však rozhodla odcestovať do Ruska po tom, ako jej V. N. prestal telefonovať ... „vtedajšiu ponuku svojho priateľa zamietla s tým, že by to teraz nebolo vhodné ...“;
- v čísle 9 z 05.3.2001, na strane 13, rubrika „Zaujalo nás“, názov článku „Milenec s falošným pasom ?“, autorsky podpísaný D. R. a to: ... „Luxusné limuzíny priateľa predsedníčky Z. s najväčšou pravdepodobnosťou prepadnú v prospech nášho štátu ...“;
- v čísle 13 z 02.4.2001, na strane 8 - 10, rubrika „Aktuálne“, názov článku „Rozzúrená šéfka národniarov“, autorsky podpísaný D. R. a to: ... „V parlamente došlo ku konfliktu medzi V. O. V. S. O., ktorý sa len vďaka prítomnosti ďalšieho poslanca neskončil bitkou ´Mám ho zobrať na záchod a nakopať do vajec ?´ položila si rečnícku otázku ... V. O. ...;
sú nepravdivé, zavádzajúce, vykonštruované, hrubo znevažujúce občiansku česť a neoprávnene zasahujúce do práva na ochranu osobnosti F.. V. N., rodenej O..

b) a ďalej tiež uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť jej z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu 500.000,- Sk.

V odôvodnení svojho návrhu navrhovateľka okrem iného tvrdila, že všetky (v odôvodnení návrhu vymenované) články obsahujú vo vzťahu k navrhovateľke a jej blízkym množstvo špekulácií, znevažujúcich a vykonštruovaných tvrdení, informácií skresľujúcich pravdu a neoprávnene zverejnené skutočnosti súkromnej povahy a z celkového kontextu článkov možno vybadať, že k ich napísaniu viedla odporcu snaha o senzáciu, zámer očierniť jej občiansku česť a zdiskreditovať ju v očiach širokej verejnosti, v nadväznosti na jej verejnú a politickú činnosť a najmä zámer škandalizovať jej osobu. Právne dôvodila odkazom na ustanovenia čl. 10 ods.1 a 2 Dohovoru, čl. 19 ods.1 Ústavy SR, Listiny základných práv a slobôd, §§ 11 a nasl. Obč. zákonníka a § 16 ods.2 zák. č. 81/1996 Z.z. tvrdiac, že ide o neoprávnené zásahy do práva navrhovateľky na ochranu osobnej a občianskej cti, dobrej povesti, ľudskej dôstojnosti (všetky napadnuté výroky, majúce charakter skutkových tvrdení, vychádzajú z vykonštruovaných údajov, nemožno ich posudzovať ako kritiku, sú hrubo osočujúce, znevažujúce dôstojnosť a vážnosť navrhovateľky v spoločnosti, majú ohováračský a urážajúci charakter), práva na ochranu súkromia (neoprávneným zverejnením skutočností súkromnej povahy a neoprávneným použitím obrazových snímok, tvrdiac ďalej, že ochrana súkromia je našim právnym poriadkom chránená absolútnym spôsobom a nikto a už vôbec nie masovokomunikačné prostriedky nie sú oprávnené zverejňovať skutočnosti, ktoré tvoria súčasť osobného súkromia navrhovateľky, ani neexistuje žiadna zákonná licencia, týkajúca sa zásahov do osobného súkromia, formou uvádzania skutočností súkromného života, ktoré v žiadnom prípade nie sú vecou oprávneného verejného záujmu, nie sú ani v priamej súvislosti s činnosťou navrhovateľky vo verejnom živote) a do práva na ochranu mena (poukazujúc na výlučné právo fyzickej osoby mať a užívať svoje meno, disponovať s ním a brániť tomu, aby niekto iný k akémukoľvek účelu jej meno alebo označenie používal a tvrdiac, že odporca neoprávnene používa meno navrhovateľky so zámerom prilákať a získať čo najviac čitateľov, pričom neoprávnene používa meno navrhovateľky za účelom škandalizovania osoby navrhovateľky aj v súvislosti s neprípustným kriminalizovaním jej blízkej osoby). Vo vzťahu k spôsobenej ujme tvrdila, že k neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv odporcom došlo v značnom rozsahu. Odporca konal v rozpore s dobrými mravmi a preukázateľne s vedomím, že navrhovateľka nesúhlasí s tým, aby informoval verejnosť o jej súkromí, podľa navrhovateľky cieľom odporcu bola honba za senzáciou, najmä diskreditácia jej osoby, snaha znemožniť ju pred blízkymi spolupracovníkmi, verejnosťou a tak ju donútiť zanechať jej pôsobenie vo verejnej sfére. Uverejnením difamujúcich špekulácií a spôsobom ich prezentácie odporca spôsobil vo verejnosti pochybnosti o jej dôveryhodnosti. Intenzita neoprávnených zásahov bola znásobená tým, že prostredníctvom masovokomunikačného prostriedku sa difamujúce výroky dostali do podvedomia širokej verejnosti a odporca spôsobil zníženie v značnej miere a intenzite

dôstojnosti a vážnosti navrhovateľky v spoločnosti. Podľa navrhovateľky odporca neoprávnene zasiahol do jej práv na ochranu osobnosti, zneužijúc pritom právo na slobodu prejavu. Vzhľadom na značnú intenzitu a mieru zníženia jej dôstojnosti a vážnosti, resp. intenzitu vzniknutej ujmy by preto podľa navrhovateľky v danom prípade priznanie len morálnej satisfakcie nebolo postačujúce.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 17.11.2003 k návrhu navrhovateľky (v tom čase k pôvodnému zneniu petitu zo dňa 12.7.2001) vyslovil názor, že navrhovateľka je ako osoba pôsobiaca v politike osobou verejného záujmu a ako taká je povinná strpieť vyššiu mieru verejnej kritiky, teda aj verejné vyslovovanie negatívnych názorov vo vzťahu k jej osobe, naopak nemôže očakávať v demokratickej spoločnosti len zverejňovanie pozitívnych názorov vo vzťahu k jej osobe, činnej v politike. Podľa odporcu použitie podobizne navrhovateľky je plne v súlade so zákonnou licenciou obsiahnutou v ust. § 12 ods.3 Občianskeho zákonníka. Navrhol preto po doplnení dokazovania návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnuť.

V poradí prvým rozsudkom č. k. 11C/576/2001-280 zo dňa 14. 5. 2007 v spojení s opravným uznesením č. k. 11C/576/2001-296 zo dňa 9. 7. 2007 súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke titulom náhrady nemajetkovej umy v peniazoch sumu 6 638,78 € (200 000,- Sk) a v zostávajúcej časti uplatnených nárokov návrh navrhovateľky zamietol (návrh na uverejnenie ospravedlnenia v znení uvedenom v návrhu, podľa uváženia navrhovateľky v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku na náklady odporcu prostredníctvom TASR a troch tuzemských periodík podľa vlastného výberu; návrh na zaplatenie nemajetkovej umy vo výške 9 958,18 € (300 000,- Sk)) a konanie čiastočne zastavil (vo vzťahu ku konkrétnym zverejneným výrokom uvedeným v pôvodnom návrhu navrhovateľky, ktoré už neboli obsahom petitu jej upraveného návrhu zo dňa 20. 1. 2005). Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 9Co/292/2007 zo dňa 28. 2. 2008 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol odporca zaviazaný uhradiť navrhovateľke sumu 6 638,78 € (200 000,- Sk), odvolaním nenapadnutom, ponechal nedotknutý a v ostatných častiach rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľka podaním zo dňa 20.6.2011, doručeným súdu dňa 22.6.2011, žiadala súd o pripustenie ďalšej zmeny svojho dovtedajšieho cit. návrhu v tejto veci, citovaného v úvode odôvodnenia tohto rozsudku (o uloženie povinnosti odporcovi strpieť uverejnenie navrhovaných výrokov a uloženie povinnosti zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zostávajúcej výške uplatneného nároku) - jeho rozšírením o určenie:
- že uverejnením v cit. petite jej návrhu označených fotografií k článkom v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník XI., na ktorých sú zachytené prejavy osobnej povahy, súkromný život navrhovateľky, bolo neoprávnene zasiahnuté do základných ľudských práv navrhovateľky, najmä do jej práva na ochranu osobnosti, súkromia a súkromného života, práva k obrazovým snímkam,
- že uverejnením v jej cit. návrhu označených konkrétnych výrokov v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník XI., bolo neoprávnene zasiahnuté do základných ľudských práv navrhovateľky, najmä do jej práva na ochranu osobnosti, súkromia a súkromného života
- a nakoniec že v petite jej cit. návrhu citované výroky, uverejnené v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník X. a XI., sú nepravdivé, zavádzajúce, vykonštruované, hrubo znevažujúce občiansku česť, neoprávnene zasahujúce do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky.

Súd uznesením č.k. 11C/576/2001-492, vyhláseným na pojednávaní dňa 28.6.2011, procesnému návrhu navrhovateľky na pripustenie zmeny návrhu vyhovel.

V poradí druhým rozsudkom č.k. 11C/576/2001-562 zo dňa 25. 10. 2011 súd návrhu v časti vyhovel, v časti návrh zamietol a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke titulom náhrady nemajetkovej umy v peniazoch sumu 3 000,- €. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 9Co/41/2013 zo dňa 28. 3. 2013 rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľke titulom náhrady nemajetkovej umy v peniazoch sumu 3 000,- € a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky o zaplatenie náhrady nemajetkovej umy v peniazoch zamietol, potvrdil. Vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľky týkajúci sa uverejnenia fotografií v č. 22 zo 4. 6. 2001, fotografia strana 1 (V. sa dočkala), fotografia strana 8 (Privítací bozk) k článku na strane 8 - 11, rubrika AKTUÁLNE s názvom „V. sa dočkala“ autorsky podpísanému D. R., v časti týkajúcej sa skutkových tvrdení odporcu v č. 5 z 5. 2. 2001, strana 90, rubrika SLOVO VYDAVATEĽA, názov článku „Labutia pieseň V. O.“ autorsky podpísanom O. U. a v článku uverejnenom v č. 13 z 2. 4. 2001, strana 8 - 10, rubrika AKTUÁLNE, názov článku „Rozzúrená šéfka národniarov“ autorsky podpísanom D. R., ako i vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania

rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ostatnej časti, odvolaním účastníkov nenapadnutej, ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý. V poradí druhý rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť do výroku I. a II. dňa 12. 1. 2012. V rozsudku odvolací súd vyslovil právny názor, ktorým je súd 1. stupňa v zmysle § 226 O. s. p. viazaný podľa ktorého je potrebné, aby okresný súd, pokiaľ sa odvolával na dôkazy z iného konania, tieto účastníkom konania oboznámil, dal im možnosť zaujať k nim stanovisko a uviedol, na základe čoho ich považuje za hodnoverné a uveriteľné a pod. a tiež pokiaľ z týchto dôkazov pri rozhodnutí vychádzal, mal v písomnom odôvodnení prevziať podstatnú časť ich obsahu, aby tak účastníci ako i krajský súd mali možnosť dozvedieť sa a zároveň prekontrolovať, na základe čoho uznal pravdivosť výrokov odporcu v časti odvolávajúcej sa na výsledky dokazovania v inej obdobnej veci. V ostatnej zrušenej časti okresný súd buď prehodnotí, či výsledky dokazovania zodpovedajú ním prijatým skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu veci, alebo dostatočne presvedčivým spôsobom upriami pozornosť na okolnosti, od ktorých vlastné skutkové zistenia vyvodil a pre ktoré návrh navrhovateľky nemohol považovať za dôvodný.

V zmysle uvedeného predmetom ďalšieho konania zostal návrh navrhovateľky týkajúci sa uverejnenia fotografií v č. 22 zo 4. 6. 2001, fotografia str. 1 (V. sa dočkala), fotografia str. 8 (Privítací bozk) k článku na str. 8 - 11, rubrika AKTUÁLNE, s názvom „V. sa dočkala“ autorsky podpísanému D. R., v časti týkajúcej sa skutkových tvrdení odporcu v č. 5 z 5. 2. 2001, str. 90, rubrika SLOVO VYDAVATEĽA, názov článkov „Labutia pieseň V. O.“ autorsky podpísanom O. U. a v článku uverejnenom v č. 13 z 2. 4. 2001 str. 8 - 10, rubrika AKTUÁLNE, názov článku „Rozzúrená šéfka národniarov“ autorsky podpísanom D. R.. Vo zvyšnej časti uplatnených nárokov navrhovateľkou vrátane nároku na náhradu nemajetkovej umy je konanie právoplatne skončené.

Okresný súd po vrátaní veci citovaným rozhodnutím odvolacieho súdu sp. zn. 9Co/41/2013 zo dňa 28. 3. 2013 nadväzujúc na dokazovanie vykonané v predchádzajúcom priebehu konania toto ďalej doplnil prečítaním odporcom predložených tzv. rešeršov slovenskej tlače prostredníctvom mediálneho archívu Newton Media a. s. - článkov publikovaných v denníkoch Z., D. Č., D. P., C. D., D. W., A., A. v časovom období od 30. 1. 2001 do 21. 6. 2001 (čl. 637 - 665), písomným vyjadrením navrhovateľky (čl. 702, 703), výpismi z internetovej stránky www.finstat.sk <http://www.finstat.sk> zo dňa 22. 2. 2015 (čl. 709 - 712) ohľadom zisku, tržieb, hospodárskych výsledkov a účtovných závierok odporcu a ďalej pripojil spis Okresného súdu Čadca, sp. zn. 10C/575/2001 o návrhu navrhovateľky proti odporcovi A., a. s. o ochranu osobnosti s obdobným skutkovým a právnym základom.

Z uvedeného pripojeného spisu sp. zn. 10C/575/2001 vykonal súd dokazovanie prečítaním správ Prezídia policajného zboru, úrad boja proti organizovanej kriminalite, spravodajská jednotka finančnej polície zo dňa 20. 4. 2009 (čl. 327), Prezídia policajného zboru, úrad boja proti organizovanej kriminalite, odbor západ zo dňa 22. 4. 2009 (čl. 328), Prezídia policajného zboru, úrad boja proti organizovanej kriminalite, odbor stred zo dňa 29. 4. 2009 (čl. 332), Prezídia policajného zboru, úrad boja proti organizovanej kriminalite, odbor východ, zo dňa 28. 4. 2009 (čl. 333) a Prezídia policajného zboru, úrad boja proti organizovanej kriminalite, odbor Bratislava zo dňa 27. 4. 2009 (čl. 334) z ktorých vyplynulo, že tieto jednotlivé útvary policajných zložiek v rokoch 2000 - 2002 nevykonávali operatívne previerky, ani iné šetrenia aktivít V. N.. V predmetnom konaní 10C/575/2001 boli vypočutí svedkovia, vtedajší príslušníci bezpečnostných zložiek a to M.. M. A., M.. M. A. V. M.. L. V., (na ktorých výpovede súd v poradí druhom rozsudku poukazoval, hoci ich na pojednávaní neoboznámil v súlade s § 129 O.s.p.), ktorí boli rozhodnutiami Ministerstva vnútra SR oslobodení od povinnosti mlčanlivosti, avšak len pre dané konanie 10C/575/2001 a nie pre iné konania. Nakoľko uvedení svedkovia neboli oslobodení od povinnosti mlčanlivosti pre toto konanie, má súd zato, že v tomto konaní nemožno vykonať dôkaz oboznámením obsahu ich výpovedí z konania 10C/575/2001, preto súd tento dôkaz nevykonal a ich výpovede neoboznámil. Iné dôkazy z pripojeného spisu 10C/575/2001 účastníci konania nenavrhli vykonať.

Po takto doplnenom dokazovaní ani jedna zo strán občianskeho súdneho sporového konania nepredložila a neoznačila ani nenavrhla vykonať ďalšie dôkazy v tejto veci a ani súd sám potrebu vykonania ďalšieho dokazovania nevyhnutného pre rozhodnutie vo veci samej nezistil (§ 120 ods. 1, ods. 4 O. s. p).

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy (Ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v platnom znení) sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru Rady Európy na ochranu ľudských práv a základných slobôd (z Zbierke zákonov uverejnený pod č. 209/1992 Zb., ďalej len „Dohovor“) každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa odseku 2) citovaného ustanovenia štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

Podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa odseku 2) citovaného ustanovenia výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Podľa čl. 17 Dohovoru nič v tomto Dohovore sa nemôže vykladať tak, aby dávalo štátu, skupine alebo jednotlivcovi akékoľvek právo vyvíjať činnosť alebo dopúšťať sa činov zameraných na zničenie ktoréhokoľvek z tu priznaných práv a slobôd alebo na obmedzovanie týchto práv a slobôd vo väčšom rozsahu, než to Dohovor ustanovuje.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. v platnom znení) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Právny poriadok SR ale aj medzinárodné dohovory o ľudských právach, ktorými je SR viazaná kladú mimoriadny dôraz na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Túto hodnotu pritom zabezpečuje súhrn právnych noriem, zameraných na ochranu osobnosti fyzickej osoby ako celku, resp. jednotlivých hodnôt tvoriacich súčasť celkovej fyzickej a morálnej integrity osobnosti každej fyzickej osoby ako individuality. Jednou z najvýznamnejších zložiek osobnosti človeka je jeho česť, dôstojnosť ako aj súkromie. Platná právna úprava dôsledne trvá aj na požiadavke, aby tieto imateriálne hodnoty boli chránené pred neoprávnenými útokmi.

Fyzická osoba má podľa § 11 OZ právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia či občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených osobnostných práv, má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa tohto ustanovenia najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzickej osoby tiež právo na náhradu nemajetkovej umy v peniazoch. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 2, ods. 3 OZ). Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je, že došlo k neoprávneného zásahu a že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach. Tieto náležitosti musia byť splnené súčasne, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 OZ a na strane druhej povinnosť znášať sankcie uložené súdom.

Navrhovateľka v prejednávanej veci v čase, v ktorom malo dôjsť k neoprávneným zásahom do práva na ochranu jej osobnosti, bola verejne činnou a širšej verejnosti v SR nepochybne známou osobou, ako politička zastávajúca v tom čase funkciu poslankyne D. F. Z. a súčasne predsedníčky parlamentnej politickej strany Z. D. Z.. Periodikum PLUS 7 DNÍ, v ktorom boli sporné články a fotografie uverejnené a ktorého vydavateľom je odporca, v rovnakom čase vychádzalo raz za týždeň v záhlaví na titulnej strane prezentované ako spoločenský týždenník. Ide teda o „nositeľa“ slobody prejavu a poskytovateľa informácii, na ktorého sa vzťahuje zvýšená ochrana (privilegované postavenie) poskytovaná novinárom, resp. masmédiám (rozsudok ESĽP Prager a Oberschlick v. Rakúsko z 26. apríla 1995, sťažnosť č. 1 594/90, Bladet Tromso a Stemsaas v. Nórsko z 20. mája 1996, sťažnosť č. 21 980/93), ktorá však nie je absolútna, má svoje hranice a vychádzajúc z konkrétnych okolností danej veci jej mieru treba zohľadniť vo vzťahu k právam na ochranu osobnosti navrhovateľky. Ústavný súd SR už judikoval, že všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, dokiaľ uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva, alebo slobody (pozri IV 256/07). Práva a slobody jedného sú teda obsahovo obmedzené právami iných, či už tieto práva vyplývajú ako ústavne zaručené z ústavného poriadku, alebo z iných zákonov chrániacich celospoločenské záujmy či hodnoty. Sloboda prejavu a právo na informácie sú síce zaručené a každý má právo vyjadrovať svoje názory spôsobom vyplývajúcim z článku 26 ods. 1, 2 Ústavy SR, v niektorých prípadoch však musí sloboda prejavu ustúpiť. K obmedzeniu slobody prejavu a práva vyhľadávať a šíriť informácie možno nielen z dôvodov explicitne uvedených v článku 26 ods. 4 Ústavy, ale dôvodom takéhoto obmedzenia môže byť tiež aj „ochrana práva a slobôd iných“, teda okrem iného aj záruky vyplývajúce zo základného práva na ochranu osobnosti v rozsahu garantovanom v článku 19 Ústavy a konkretizovanom najmä v § 11 a nasledovné OZ, ktoré chránia fyzické osoby vrátane navrhovateľky pred neoprávnenými zásahmi zo strany iných osôb (pozri IV ÚS 107/2010).

Hranice prijateľnej kritiky sú širšie u politických osobností konajúcich v tomto postavení, ako u súkromných osôb (Oberschlick č. 2 v. Rakúsko z 1. 7. 1997). Politik na rozdiel od súkromnej osoby sa nevyhnutne vystavuje pozornej kontrole každého svojho slova a činu tak zo strany novinárov, ako aj širokej verejnosti, preto musí prejavovať väčšiu mieru tolerancie. Práva na ochranu osobnosti sa môžu samozrejme domáhať aj politici a ostatné verejne činné osoby. Meradlá posúdenia skutkových tvrdení a hodnotových úsudkov sú však v ich prípade omnoho mäkšie v prospech novinárov a iných pôvodcov týchto výrokov. Je to dané tou skutočnosťou, že osoba, ktorá vstupuje na verejnú scénu, musí počítať s tým, že ako osoba verejne známa bude pod drobnohľadom verejnosti, ktorá sa zaujíma o jej tak profesný, ako aj súkromný život a súčasne ju hodnotí zvlášť, ak sa jedná o osobu, ktorá spravuje verejné záležitosti (alebo sa o to v rámci politického boja usiluje). Je preto v týchto prípadoch nevyhnutný benevolentnejší prístup k posúdeniu medzí prípustnosti uverejnenia informácii napr. súkromnej povahy, resp. hodnotenie konania takejto osoby práve preto, že sú na ňu kladené náročnejšie požiadavky a

verejnosť je oprávnená získať o takejto osobe informácie vo výrazne širšom spektre, než ako by tomu bolo u osoby mimo túto kategóriu predstaviteľov. Pri posudzovaní obsahu informácii, ktoré novinári sprostredkúvajú, štrasburské orgány ochrany práva rozlišujú medzi faktami a hodnotiacimi úsudkami. Vo veci Oberschlick v. Rakúsko (rozhodnutie z 23. 5. 1991) súd uviedol, že kým existencia faktov by mala byť preukázaná, tak pravdivosť hodnotiacich úsudkov nepodlieha dokazovaniu. Nemožnosť splniť požiadavku na preukázanie pravdivosti hodnotiaceho výroku a takáto požiadavka sama o sebe porušuje slobodu prejavu, ktorá tvorí základnú súčasť práva chráneného článkom 10 Dohovoru. Vo veci Jeruzalem v. Rakúsko (rozhodnutie z 27. 2. 2001) súd uviedol, že tam, kde vyhlásenie prerastie do hodnotiaceho výroku, proporcionalita zásahu môže závisieť na tom, či existuje dostatočná skutková základňa pre napadnuté vyhlásenie, pretože dokonca aj hodnotiaci výrok bez akejkoľvek skutkovej základne na jeho podporu môže byť prehnaný. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná. V zásade platí, že pravdivá informácia nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokiaľ tento údaj nie je podaný tak, že skresľuje skutočnosť, či nie natoľko intímny, žeby odporoval právu na ochranu súkromia a ľudskej dôstojnosti. Hodnotiaci úsudok naopak vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti a to na základe vlastných (subjektívnych kritérii). Je však nutné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom k výkonu kritiky, tzn. či prvoradým cieľom kritiky nie je hanobenie a zneuctenie danej osoby.

Na základe vyššie uvedených všeobecných princípov, premietnutých na konkrétne okolnosti prípadu, dospel súd k týmto záverom.

Navrhovateľka tvrdila, že uverejnením fotografii č. 22 zo 4. 6. 2001 na str. 1 („V. sa dočkala“), na str. 8 („Privítací bozk“) k článku na str. 8 - 11 rubrika „AKTUÁLNE“ s názvom „V. sa dočkala“ autorsky podpísanom D. R. bolo neoprávnene zasiahnuté do jej základných ľudských práv, najmä do jej práva na ochranu osobnosti, súkromia a súkromného života, práva k obrazovým snímkam a uverejnením výrokov č. 22 zo 4. 6. 2001 na str. 8 - 11 rubrika „AKTUÁLNE“ názov článku „V. sa dočkala“ autorsky podpísanom D. R. a to: ...“pristúpil k svojej manželke a ... sa zvítali niekoľkými horúcimi bozkami...“ bolo neoprávnene zasiahnuté do základných ľudských práv navrhovateľky, najmä do jej práva na ochranu osobnosti, súkromia a súkromného života. Obidve fotografie uverejnené na strane 1 a 8 boli vyhotovené na letisku v Bratislave po prílete manžela navrhovateľky V. N. z F. Ide o snímky zaznamenávajúce navrhovateľku nie v súvislosti s výkonom jej verejnej činnosti, ale pri prejave súkromnej povahy, pričom na oboch snímkach je spolu s manželom, z toho na jednej snímke ide o zachytenie prejavu intímnej povahy - ich bozku. Rozhodujúcim faktorom pri posúdení ochrany súkromného života vs. sloboda prejavu by mal byť príspevok publikovaných fotografií a článkov k diskusii o verejnom záujme (rozsudok ESĽP Hannower v Nemecku z 24. 6. 2004). Hoci sloboda zahŕňa publikáciu fotografií, ide o oblasť, kde má ochrana práv a povesti druhých zvláštnu dôležitosť. Prejednávaný prípad sa netýka šírenia „myšlienok“, ale fotografií obsahujúcich veľmi osobné, či dokonca intímne „informácie“ o navrhovateľke. Publikované fotografie a doprevádzajúce komentáre sa týkajú výlučne detailov súkromného života navrhovateľky. Súd má zato, že verejnosť nedisponuje oprávneným verejným záujmom na zachytení a zverejnení jej intímneho prejavu a teda na zverejnení detailného záberu pri jej bozku s inou osobou a ako sa po ceste zvíta so svojim partnerom. Súd opätovne poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva podľa ktorej obmedzenie slobody vyjadrovania je náležité len za určitých okolností, pričom mantinely a návod na posúdenie primeranosti boli stanovené v rozhodnutí o neprijatí sťažností ESĽP vo veci Sociéte Prisma presse v. Francúzsku z 1. 7. 2003, Carolina von Hannover v. Nemecku, podľa ktorých život politika (aj verejnej osoby) je chránený, ak je jediným účelom pre jeho zverejnenie uspokojiť zvedavosť verejnosti a vytvoriť lukratívny obchod pre média. Dokonca aj keď sú osoby známe verejnosti, informácie o súkromných aspektoch ich života musia prispievať k diskusii o problémoch vo verejnom záujme spoločnosti teda bez verejného záujmu nie je daný dôvod zásahu do súkromia aj verejných osôb. Súd má zato, že uverejnenie týchto fotografií a to i v kontexte príslušných článkov nesúvisí so žiadnym aspektom verejného pôsobenia navrhovateľky a sleduje tak len cieľ zaujatia verejnosti poodhalením jej súkromia. Ako vyplýva z rozsudku odvolacieho súdu, už zo samotného titulku k predmetných fotografiám a článku „V. sa dočkala“ možno ustáliť, že tu nešlo o dávku prípustného novinárskeho zveličenia, resp. opísanie fotograficky zaznamenaného správania verejne činnej osobe na verejnom prístupnom mieste, ale o snahu navrhovateľku ironizovať, zosmiešniť a podať opis spôsobom, ktorý by sa dotkol každej fyzickej osoby nachádzajúcej sa na mieste a v postavení navrhovateľky. Súd má zato, že úmyslom odporcu, s akým fotografie navrhovateľky a komentáre ohľadom týchto fotografií publikoval bolo ironizovanie,

škandalizácia, provokácia a dehonestácia navrhovateľky. Jedná sa o exces, ktorý je hodnotený ako zásah do osobnosti fyzickej osoby. Odporca nepreukázal, žeby mal súhlas na zachytenie a zverejnenie jej intímneho prejavu a ani na jeho ďalšie použitie a šírenie. I v samotnom článku, v ktorom bola fotografia zverejnená je uvedené, že navrhovateľka si neželala prítomnosť médií, keď sa na adresu odporcu vyjadrila slovami „s vami sa rozprávať nebudem, choďte preč, odíďte!“ Bez existencie súhlasu navrhovateľky na zverejnenie obrazových snímok zachytávajúcich ju s manželom pri prejavoch výlučne súkromnej či intímnej povahy a súčasne bez preukázania existencie verejného záujmu dostatočne opodstatňujúceho a ospravedlňujúceho nesporný zásah do sféry ochrany osobnosti navrhovateľky je takýto zásah neoprávnený. Legitimitu zverejnenia nemožno dôvodiť a ústavnú ochranu slobode prejavu nemožno poskytnúť, pokiaľ zverejnená informácia, fotografia bola dominantne motivovaná túžbou poškodiť difamovanú osobu, pokiaľ šíriteľ sám poskytol informáciu bezohľadne. Súd má zato, že v danom prípade ide výlučne o súkromie navrhovateľky a takéto jeho hodnotenie formou doslova zlých klebiet je neprimerane prehnané, v rozpore s novinárskou etikou, zjavne so zlým úmyslom, bez prítomnosti legitímneho záujmu verejnosti na poskytnutej informácii takéhoto druhu (nie vecnej, nesledujúcej legitímny cieľ verejného záujmu) a je preto neprípustným neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky a jej súkromia.

Navrhovateľka sa ďalej domáhala určenia, že výroky uverejnené v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ, ročník X a XI a to v č. 5 z 5. 2. 2001 na str. 90, rubrika „SLOVO VYDAVATEĽA“ názov článku „Labutia pieseň V. O.“ autorsky podpísaným O. U., a to: ...“blízkeho priateľa pani predsedníčky niekoľko rokov prakticky až do týchto dní hľadal Interpol pre spáchanie závažného ekonomického trestného činu..“ a v č. 13 z 2. 4. 2001 na str. 8 - 10 rubrika „AKTUÁLNE“ názov článku „Rozzúrená šéfka národniarov“ autorsky podpísaný D. R. a to: ...“v parlamente došlo ku konfliktu medzi V. O. V. S. O., ktorý sa len vďaka prítomnosti ďalšieho poslanca neskončil bitkou „Mám ho zobrať na záchod a nakopať do vajec?“ položila si rečnícku otázku... V. O....“ sú nepravdivé, zavádzajúce, vykonštruované, hrubo znevažujúce občiansku česť a neoprávnene zasahujúce do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka tvrdila, že tieto odporcom publikované a označené výroky sú nepravdivé, bolo povinnosťou odporcu tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie, že ním uverejnené výroky boli pravdivé. Odporca v tomto smere dôkazné bremeno neuniesol a pravdivosť uvedených výrokov nepreukázal.

Čo sa týka prvého z uvedených výrokov, navrhovateľka pri výsluchu uviedla, že návrh podala vo väzbe na použitý pojem „spáchanie“ hoci platí prezumpcia neviny a jej manžel nebol odsúdený. Autor sporného článku Ing. Miloš Luknár pri výsluchu uviedol, že vychádzal z informácii polície, ktoré keďže však boli nejasné, čo sa týka trestného činu, ktorý mal spáchať, preto volil termín závažná ekonomická činnosť, vychádzajúc z poznania, že Interpol nehľadá ľudí, ktorí páchali činy malého rozsahu. Z odporcom predloženého rešeršu tlače - medialného archívu Newton Media a. s. vyplýva, že v rôznych médiách boli v danom čase (kedy bol publikovaný i sporný výrok) zverejnené informácie o existencii konania orgánov činných v trestnom konaní vo vzťahu k osobe V. N., na ktorého bol vydaný medzinárodný zatykač. V žiadnom z nich však neboli informácie uvedené takým spôsobom, ako v spornom článku, a teda že V. N. hľadal Interpol pre spáchanie závažného ekonomického trestného činu. Napr. v článku zverejnenom v D. P. dňa 30. 1. 2001 s titulkom „O. priateľa hľadal Interpol“ je uvedené, že: „Hovorca Prezídia policajného zboru SR M. Z. potvrdil D. P., že osoba s rovnakým menom (V. S.. N.) bola do 25. 1. 2001 objektom medzinárodného pátrania na základe žiadosti ruských orgánov. V.. N. je totiž obvinený z ekonomického podvodu, za čo mu hrozí odňatie slobody až na 10 rokov. Ako však poznamenal M.. Z., pátranie sa skončilo, keďže V.. N. sa prihlásil v Rusku príslušnému prokurátorovi v polovicu januára tohto roku...“ (čl. 639). Zo správ príslušných útvarov policajného zboru zabezpečených v konaní vedenom na OS Čadca, pod sp. zn. 10C/575/2001, ktorých obsah súd prečítal na pojednávaní dňa 27. 2. 2015 vyplynulo, že k osobe V. N. v rokoch 2000 - 2002 neboli týmito útvarmi policajného zboru vykonávané operatívne previerky, ani iné šetrenia jeho aktivít. Menovaného nemonitorovali a ani nerozpracovávali. Vykonaným dokazovaním súd nemal v konaní preukázané, že V. N. hľadal Interpol pre spáchanie závažného ekonomického trestného činu, tak ako bolo uvedené v spornom článku, pričom aj sám autor článku pri výsluchu uviedol, išlo o jeho domnienku ohľadom druhu trestnej činnosti, pre ktorú malo byť po V. N. vyhlásené pátranie. Keďže v danom prípade ide o tvrdenie faktu, nie o hodnotiaci úsudok, bolo povinnosťou odporcu preukázať pravdivosť tohto tvrdenia, pričom odporca neuniesol dôkazné bremeno, tzv. dôkaz pravdy vo vzťahu k predmetnému výroku a jeho skutkovému základu. Súd má zato, že odporca zasiahol do práva navrhovateľky na súkromie, ktoré patrí ako integrálna súčasť jednotného všeobecného práva na ochranu osobnosti tiež do rámca vymedzeného ustanoveniami § 11 - 13 OZ.

Vo vzťahu k druhému výroku zverejnenom v článku s názvom „Rozzúrená šéfka národniarov“ súd uvádza, že rovnako ako v predchádzajúcom prípade odporca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti uverejneného výroku. Navrhovateľka pri výsluchu uviedla, že túto vetu „Mám ho zobrať na záchod a nakopať do vajec?“ nikdy nevyslovila. Autorka článku D. R. pri výsluchu uviedla, že informácie o konflikte mala od p. O. a konkrétne od neho mala i túto citáciu navrhovateľky. V konaní vypočutý svedok L.. S.V. O., A.. uviedol, že on osobne takýto výrok od navrhovateľky nepočul, nebol pri tom, keď mal byť tento výrok povedaný. A ani si nespomína, žeby ho niekto iný informoval o takomto výroku zo strany navrhovateľky a viac k veci uviesť nevedel. Z uvedeného vyplýva, že svedok Ing. Víťazoslav Móric, PhD. nepotvrdil pravdivosť uvedeného výroku, nepotvrdil, že navrhovateľka tento výrok vyslovila. Autorka článku D. R. uviedla, že výrok navrhovateľky prevzala od S. O., od ktorého mala o konflikte informácie a teda nevychádzala z osobnej skúsenosti, pričom však L.. S. O., A.. uviedol, že tento výrok zo strany navrhovateľky nikdy nepočul. Iné dôkazy na preukázanie pravdivosti tohto výroku odporca nenavrhol. Keďže aj v tomto prípade ide o uverejnenie faktov a nie hodnotiacich úsudkov, bolo potrebné, aby odporca preukázal pravdivosť týchto zverejnených faktov. Ani v tomto smere odporca neuniesol dôkazné bremeno, nakoľko obaja svedkovia uviedli, že takýto výrok nepočuli a teda nepreukázal pravdivosť tohto výroku.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporca dlhodobo, intenzívne dehonestoval osobu navrhovateľky, zo spôsobu akým to robil nemožno ustáliť, žeby jeho cieľom bolo vecne kriticky informovať o jej osobnom živote a súkromí, ako politicky činnej osoby, ale že mu išlo predovšetkým o jej zhanobenie, dehonestáciu, škandalizáciu a urážku. Z uvedených dôvodov súd konštatuje existenciu neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky a preto súd návrhu i vo zvyšnej časti vyhovel.

Súd vyhovel návrhu navrhovateľky v časti, v ktorej sa domáhala uloženia povinnosti odporcovi strpieť zverejnenie sporných výrokov, ktorými súd - vo výrokoch uvedených v bode I/ a II/ tohto rozsudku - konštatoval porušenie práva na ochranu osobnosti navrhovateľky spornými výrokmi na jeho náklady - a to menovite v tom istom týždenníku PLUS 7 DNÍ, v ktorom boli zverejnené i sporné výroky s tým, že v záujme jednoznačnosti, určitosti a vykonateľnosti súdneho rozhodnutia konštatoval porušenie konkrétnych osobnostných práv navrhovateľky, vymenovaných vo výrokoch I/ a II/ tohto rozsudku bez výrazu „najmä“, v ktorej časti posúdil návrh navrhovateľky ako nedôvodný. Súd má za to, že tým rozhodol v medziach uplatneného návrhu navrhovateľky bez toho, aby ho prekročil, naopak vyhovel mu len čiastočne (súd tiež nevyhovel návrhu v časti na určenie popri TASR troch ľubovoľných tuzemských periodík na zverejnenie výroku súdu podľa „vlastného výberu“ navrhovateľky, ale vybral spomedzi množiny takto navrhovateľkou v návrhu určených periodík len jedno konkrétne) nevidiac dôvod vo vzťahu k odporcovi na autoritatívne zverejnenie vo väčšom rozsahu - tzn. vo viacerých periodikách a považujúc túto požiadavku za neprimeranú okolnostiam konkrétnej veci, pretože preukázane viaceré média, najmä tlačené periodiká v rozhodnom období zverejnili informácie obdobného charakteru, voči ktorým však na rozdiel od odporcu navrhovateľka obdobné nároky neuplatnila (s výnimkou týždenníka O. - v konaní Okresného súdu Čadca, vedenom pod sp. zn. 10C/575/2001).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 O. s. p. a navrhovateľke priznal plnú náhradu trov konania - vo výške 100%, pričom s poukazom na § 151 ods. 7 O. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Predmetom konania bol 1./ návrh navrhovateľky na uloženie povinnosti odporcovi (výrok I.), ďalej 2./ určujúci výrok (výrok II.) a 3./ náhrada nemajetkovej umy v peniazoch v sume 16 596,96 € (500 000,- Sk). Vo vzťahu k 1./ a 2./ petitu mala navrhovateľka v konaní neúspech len v pomerne nepatrnej časti - súd uložil odporcovi povinnosť strpieť zverejnenie textu uvedeného vo výroku rozsudku v týždenníku PLUS 7 DNÍ a nie ako žiadala navrhovateľka, aby dala na náklady odporcu k dispozícii Tlačovej agentúre SR a trom tuzemským periodikám podľa vlastného výberu na uverejnenie text uvedený vo výroku rozsudku a zároveň súd konštatoval porušenie konkrétnych osobnostných práv navrhovateľky bez výrazu „najmä“. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch navrhovateľka si uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 16 596,96 € (500 000,- Sk), pričom právoplatnými rozhodnutiami súdov v danej veci jej bolo priznaných celkom 9 638,78 €, pričom rozhodnutie o výške plnenia - náhrady nemajetkovej ujmy, záviselo od úvahy súdu. Z uvedených dôvodov súd v danom prípade o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p. a navrhovateľke priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.